

Kök Türkçe Yazıtlarda Geçen Göller ve Nehirler

Lakes and Rivers in the Kök Turks Inscriptions

Saadettin GÖMEÇ*

Öz

Eski Türk yurtlarında binlerce akarsu ve göl mevcut ise de bu incelemede Kök Türkçe metinlerde geçen otuzsekiz göl ve nehrin yerinin tespitine çalışılmış ve tarihi önemleri üzerinde kısaca durmaya özen gösterilmiştir. Bunun için de alfabetik bir sıra takip edildi.

Anahtar Kelimeler: Türk Kitabeleri, Türk Gölleri, Türk Nehirleri

Abstract

As it is known, when the history is defined, the place element must also be considered. For this reason, historians focus not only on time but also on place and social results while they are talking about past events. The written sources in the language Kök Turks are the most precious Works of our history of Central Asia where a-thousands-year old Turkish history took place and still Turks live there. One can run across these Works in a wide area, beginning from China on the east, to the middle and North Europe on the west. Although there been thousands of rivers and lakes over the elder Turkish land. In this study, it was tried to find out the original place of the lakes and rivers that are mentioned at the inscriptions of the Kök Türk and Uygur period and their historical impo

Bilindiği üzere tarihin tanımı yapılırken mekan mefhumu da göz önünde bulundurulur. Buna bağlı olarak tarihçiler, geçmiş

Termel geçilmiş, ancak orduya yol gösteren klavuz yolu şaşırdığı için cezalandırılmış, kaganın emri üzerine askerinin daha hızlı hareket etmesi için buyruk verilmiştir⁵. Bu hareketin sonucunda Kırgızlar ani bir baskına uğramışlar, büyük bir kısmı öldüğü gibi onların kaganları da ortadan kaldırılmıştır⁶.

Kırgız savaşları sırasında geçen Ak Termel, Anı Suyu'na yakın, Yenisey'in kollarından birisi olsa gerek. Bugün de Anı Nehrinin yukarılarına varmak için Ak Sug veya sadece Ak denilen bir sudan geçildiği söylenmektedir⁷.

Anı Sub: 710 sıralarında Çin'in On Oklar ve Kırgızların Kök Türklere düşman olmaları sebebiyle yukarıda verdiğimiz metinde olduğu gibi Anı Suyu adıyla karşılaşırız⁸. Bu sefer hususunda Tunyukuk Yazıtında; Kırgızlara giderken kar yüzünden bütün yolların kapandığı, fakat Az ülkesinden doğru oraya gitmenin mümkün olduğu anlaşılmış ve Anı Suyu boyunca ilerlenmişti⁹. Burada söz konusu olan Anı, Yenisey'in kollarından biri olan Abakan'ın bir parçasıdır¹⁰.

Arkar Başı: Şine Usu Yazıtının güney tarafı, 1. satırında Kem, Kargu ve İrtiş Nehrinden sonra geçer. Buna göre Arkar Başı İrtiş Nehrine akan suların başlarından biridir¹¹. 752 senesinde Uygurlara karşı bir Tokuz Oguz-Kırgız ittifakı söz konusudur. Şine Usu Yazıtından anlaşılacağına göre Kırgızlara bağlı olan Çikler de bu ittifak arasına alınmış ve Uygurlara bir darbe vurma hazırlığına girişilmişti¹². Daha sonra bu birleşmeye Üç Karluk boyu da katıldı. Bunların hareketini önceden haber alan Uygurlar, evvela Üç Karluklara, arkasından da Çiklere boyun eğdirip; Çikler üzerine bir tutuk ile işbara ve tarkanlar gönderdiler¹³.

⁵ Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Doğu tarafı, 6-7; Kuzey tarafı 1-2. satırlar: Kögmen yolu bir ermiş tumuş tiyin işidip “bu yolın yorisar yaramaçı” tidim yirçi tiledim Çöllüg iz eri bultım işitdim: “Az bir yolu Anı birle...bir at orukı ermiş anın barmış nngar aytp bir atlıg barmış” tiyin “ol yolın yorisar anç” tidim sakıntım kaganıma ötüntim sü yoritdim “at altın” tidim Ak Termel keçe ogurkaldıdım.

⁶ S.Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, 2. baskı, Ankara 1999, s.56-58.

⁷ L.P.Potapov, “O Narode Bökliyskoy Stepı”, **Tyurkologičeskiye Issledovaniya**, Moskova-Leningrad 1963, s.290-291; Gömeç, **a.g.m.**, s.26.

⁸ Gömeç, **a.g.e.**, s.56-57.

⁹ Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Doğu tarafı, 6-7; Ança sakıntım: “ilk Kırkızka süleser yig ermiş” tidim Kögmen yolu bir ermiş tumuş tiyin işidip “bu yolın yorisar yaramaçı” tidim yirçi tiledim Çöllüg iz eri bultım. işitdim: “Az bir yolu Anı birle...bir at orukı ermiş”.

¹⁰ Gömeç, **a.g.e.**, s.57.

¹¹ Gömeç, **a.g.m.**, s.27.

¹² Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Güney tarafı, 1. satır:...sü Karluk tapa...Kem Kargu...İrtiş Ögüzig Arkar Başı...anta er kamış...yanta sallap keçdim bir yegirmineç ay sekiz yegirmike...yolukdım...

¹³ Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.31.

Balıklık: Bu nehrin adını da yine 752 yılı olayları vesilesiyle görmekteyiz. Yukarıda da belirttiğimiz üzere Uygurlar Kırgız, Karluk ve Çiklerin muhalefetiyle karşılaşmışlardı. Bu sırada Çin'deki Oguzlar ve Türkler de onlara karşı harekete geçtiler. Uygur ordusu üç bin kişiydi. Ancak onlar hasımlarını yenmeyi başardılar. Daha sonra da Orkun ve Balıklı nehrinin kavşağında Moyun Çor otağını kurdurdu. Yenisey kıyılarında muhtemelen Abakan civarlarında Çigillere de bir darbe vuruldu¹⁴. Şine Usu Yazıtında anlatılan bu bilgilere baktığımızda, Balıklık'ın Orkun'un kollarından birisi, muhtemelen de bu büyük ırmağın orta taraflarında bir yer olduğu anlaşılmaktadır¹⁵.

Bolçu: Hem bir nehir adı olup, büyük bir ihtimalle İrtiş'in kollarından birisidir, hem de başka bir coğrafi mevki olması mümkündür. Onu Urungu Nehriyle birleştirenler de vardır¹⁶. Bolçu adını dört büyük kitabede görmekteyiz¹⁷. 8. asrın başlarında Çin imparatorluğunun oyunlarına gelen On Oklardan Türgişler, Kırgızlar ve onların akrabaları Çikler, Kök Türk Kaganlığına cephe almışlardı. Büyük devlet adamı Tunyukuk gece uyumayıp, gündüz oturmayıp, bütün bu düşmanlarını birer birer tesirsiz hale getirdi. Kitabelerde en son olarak da Türgişlerle olan savaştan söz edilmektedir¹⁸. Köl Tigin ve Bilge Kagan yazıtlarında; Altun Yış aşılarak ve İrtiş Nehri geçilerek, tıpkı Kırgızlara olduğu gibi Türgişlere de ani bir baskın yapıldı. Türgiş kaganının ordusu Bolçu'da Kök Türklerin üzerine saldırdıysa da Köl Tigin burada da kahramanlığını gösterdi ve Türgiş kaganının bakanlarından Az Tutuk'u bizzat kendisi ele geçirdi. Onların başında bulunan kagan So-ko¹⁹ ailesi ile birlikte öldürüldü ve böylece Türgiş halkına boyun eğdirildi²⁰ deniliyor. 300 bine yakın ordusu olduğu söylenen So-ko'ya

¹⁴ Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Güney tarafı, 8-10. satırlar:...Tabgaçdaki Oguz-Türk taşımış anta katılmış anta beyler...biş yüz kedimlig yadag bi eki şaşıp kelti küngim kulım bodunıg tengri yer anta ayu birti anta sançdım...Karluk tapa tezip kirti anta yana tüşip Orkun Balıklık beltirinte el örginin anta örgipen ititdim...

¹⁵ S.Gömeç, "Şine-Usu Yazıtı'nda Geçen Yer Adları Üzerine", **Bellekten**, LXIV/240, Ankara 2001, s.433.

¹⁶ Bolçu'nun, bugünkü Bolun Tokoy kasabası olduğu da söylenmektedir. Bakınız, R.Giraud, **L'Empire des Turcs Celestes**, Paris 1960, s.178-179; L.N.Gumilev, **Hazar Çevresinde Bin Yıl**, Çev. A.Batur, İstanbul 2001, s.165.

¹⁷ Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Doğu tarafı, 37. satır; **Bilge Kagan Yazıtı**, Doğu tarafı, 28. satır; **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Kuzey tarafı, 35. satır; **Şine Usu Yazıtı**, Güney tarafı, 1-2. satır.

¹⁸ Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, s.56-58.

¹⁹ Sou-ko (veya So-ko) adını biz, Türgiş boyu So-ko ile alâkalı görmekteyiz. Bunun da muhtemelen Saka ile irtibatı olabilir! Türgiş beyi So-ko (Saka) kendisini kagan ilan ettikten sonra, bugünkü Doğu Türkistan'da Kuça, Aksu ve Kaşgar gibi bazı yerlere akınlar düzenlemişti.

²⁰ Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Doğu tarafı, 36-38. satırlar; **Bilge Kagan Yazıtı**, Doğu tarafı,

(belki Saka) karşı aslında burada bir talihsizlik ya da ihanet söz konusudur. Kardeşi Börü, kendisine yönetimde fazla yetki verilmediğinden ve kendi halkının sayıca az olmasından dolayı Kapgan Kagan'ın tarafına geçmişti. Kök Türk ordularına rehberlik eden Börü, kardeşi So-ko'nun hakimiyeti altındaki Tanrı Dağları'nın kuzeyi, Tarbagatay Dağları ve İli Vadisi'nin yeniden merkezi idareye sokulmasına vesile oldu. Fakat Kapgan Kagan, So-ko'nun kardeşi Börü'yü de ileride tehlike yaratabileceğini düşünerek ortadan kaldırdı²¹. İşin gerçeği ağabeyine ihanet eden bir kardeş, kendisine de rahat rahat karşı gelebilirdi. Kapgan bu durumu göz önünde bulundurmıştır.

Köl Tigin ve Bilge Kagan yazıtlarında özet şeklinde verilen Türgiş savaşı, Tunyukuk Yazıtında aynen Kırgız seferinde olduğu gibi savaştan önceki ve sonraki olaylar da dahil olmak üzere teferruatlı olarak anlatılmıştır. Tunyukuk; Altun Yış ve İrtiş Ögüz'ün büyük zorluklardan sonra geçildiğini, Kök Türk ordusunun Bolçu'ya tan ağarırken ulaştığını, keşif kollarının Türgiş ordusunun Yarış Yazıtı'nda toplandığını haber verdiğini, burada biriken Türgiş kuvvetlerinin 100.000 olduğunu, söylemektedir²².

Burgu: Şine Usu Yazıtında, ünlü Moyun Çor'un ağabeyi Tay Bilge Tutuk ile yaptığı savaşlar sebebiyle anılıyor. Moyun Çor birçok çağırılar yapmış olmasına rağmen kardeşi ve yandaşlarını ikna edememiş ve Burgu'da, haziran ayının 15. günü bir muharebeye daha girdikten sonra önemli miktarda insan ve hayvan ele geçirip, Selenge'nin batısındaki (veya gerisindeki) Yılan Kol'dan güney taraftaki Şıp Başı'na kadar asker çıkarmıştır²³. Terhin Yazıtında da Moyun Çor'un gezip-dolaştığı sular arasındadır²⁴. Yukarıda adı geçen Burgu'nun Ka Kem olduğu iddia

---

27-28. satırlar: Ol yılka Türgiş tapa Altun Yışığ toga İrtiş Ögüzig keçe yordımız Türgiş bodunıg uda basdımız Türgiş kagan süsi Bolçuda otça borça kelti süngüşdümüz Köl Tigin başgu boz at binip tegdi başgu boz at (anta ölti)...ikisin özi altuzdı anta yana kirip Türgiş kagan buyrukı Az Tutukıg eligin tuttı kaganın anta ölürtümüz ilin altımız Kara Türgiş bodun kop içikdi.

²¹Bakınız, J.M.Deguignes,

edilmişse²⁵ de, bize göre Ka Kem uzakta kalmaktadır. Çünkü Terhin Yazıtında Sekiz Selenge, Orkun, Togla, Sebintürdü ve Kargu'dan sonra adı geçiyor ki, dolayısıyla bu akarsulara yakın bir nehir olmalıdır.

Çıgıltır Köl: Şine Usu Yazıtının doğu tarafı, 6. satırında, sekizinci ayda Selenge Irmağının kaynakları bölgesinde olduğunu düşündüğümüz Çıgıltır Kölde, Ak Sub (Aksu) dolanılarak, Moyun Çor'un kardeşiyle bir muharebeye daha girdiğini ve ayın onbeşinde Keyre Baş ve Üçbürcü'de Tay Bilge Tutuk tarafını tutan Tatarlarla kıyasıya bir savaş yaptığını ve onları takip ettiğini görüyoruz²⁶. Çıgıltır Köl'ün adı bize göre Anadolu'da Çıldır Gölü'nde yaşamaktadır. Söz konusu iki kardeşin bu savaşları da herhalde 748-749 tarihlerinde meydana gelmiştir²⁷.

Çuş Baş: Meşhur Kök Türk hükümdarı Kapgan Kagan'ın son zamanlarına doğru büyük bir Oguz isyanı çıktı²⁸. Köl Tigin Yazıtında, Oguzların kendi halkı olduğu, yer ile gök birbirine karıştığı için onların düşmanlık yaptıkları, Oguzlarla bir yılda tam beş defa savaşıldığı²⁹, haber verildiği halde; Bilge Kagan kitabesinde de Tokuz Oguzların kendi bodunları olduğu, yine gök ile yerin birbirine karıştığı ve Oguzların içine kıskançlık düştüğü için düşman oldukları, ancak bir yılda dört defa savaşıldığı³⁰ anlatılmıştır. İşte bu Oguzlarla yapılan üçüncü savaşın mevkiidir. Türk milletinin burada gevşekliğinden de söz açılıyor. Ölecek olanların yeniden dirildiği ve Tongra Yılpagut'un bir oymağının Tonga Tigin'in cenaze töreninde kuşatılarak hırpalandığı³¹ haberi veriliyor. Burasının Togla Nehri civarlarında bulunduğunu sanmaktayız.

İrlün: Yerini tam olarak belirleyemediğimiz, ancak Cungarya bölgesinde bir yer olduğunu sandığımız İrlün³², 752 tarihinde Basml ve Karluklarla olan savaş vesilesiyle Şine Usu Yazıtında geçer. Uygur kaganı Moyun Çor, Oguzların onlar hakkındaki planlarını bir casus vasıtasıyla

²⁵S.G.Klyaştorıny, "Terhinskaya Nadpis", *Sovetskaya Tyurkologiya*, No 3, Bakû 1980, s.94.

²⁶Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Doğu tarafı, 6: Sekizinç ay eki yangıka Çıgıltır Költe Aksuy kezü süngüşdim anta sançdım anta udı yorıdım ol ay biş yegirmike Keyre Baş Üçbürcüde (üç-bir-eki) Tatar birle katı tokıdım sıngarı bodun içikdi.

²⁷Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.26-27.

²⁸Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, s.63-65.

²⁹Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Kuzey tarafı, 4. satır: Tokuz Oguz bodun kentü bodunım erti tengri yir bulgakın üçün yağı boltı bir yılka biş yolu süngüşdümüz.

³⁰Bakınız, **Bilge Kagan Yazıtı**, Doğu tarafı, 29-30. satırlar: Tokuz Oguz mening bodunım erti tengri yir bulgakın üçün yağı bolt. bir yılka dört yolu süngüşdümüz.

³¹Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Kuzey tarafı, 7. satır; **Bilge Kagan Yazıtı**, Doğu tarafı, 30-31. satırlar: Üçünç Çuş Başında süngüşdim Türk bodun adak kamşatdı yablak boltaçı erti oza yanya keligme süsin ağıtdım öküş ölteçi anta tirilti anta Tongra Yılpagutı bir oguşıg Tonga Tigin yogınta egire tokıdım.

³²Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.33.

öğrenir. Bu arada Basmlar da düşman olurlar. Fakat Uygurlar bu rakiplerine fırsat vermeyip, bozguna uğrattılar. Ondan sonra Karlukların malını-mülkünü yağmaladılar. Basmlar ve Karlukların yurdu talan edildikten sonra Yögarı Yarış'da³³ bir kez daha yendiler. İrlün'de ve Talakamın'da³⁴ düşmanlara yetişildi. Bu sırada Çin'deki Türkler de Uygurlara karşı harekete geçmişlerdi. Uygur ordusu üç bin kişiydi. Ancak Uygurlar hasımlarını alt etmeyi başardılar³⁵.

İrtiş: Bilindiğ

Yazı'da³⁹ toplandığı haberini verdiler. Burada biriken Türgiş kuvvetlerinin sayısının 100.000 olduğu bildirilmektedir. Kök Türk ileri gelenlerinden bazıları düşmanla karşılaşılmadan geri dönülmesini istemişler; fakat Tunyukuk birçok zorluklara rağmen Altun Yış ve İrtiş Ögüz'ün aşıldığını, Tanrı, Umay⁴⁰ ve kutlu vatanın onların yanında olduğunu, düşmanlarının çokluğundan korkulmaması gerektiğini söylemiş ve saldırıya demiştir. Neticede Kök Türk ordusu taarruza geçti ve Türgiş kuvvetlerini savaşın birinci gününde mağlubiyete uğrattılar. İkinci gün Türgiş askeri yeniden toparlanmış ve hücumla kalkmışsa da Tunyukuk ile Bilge arasında sıkıştırılan On Oklar dağıtılmışlardı. Bu savaş sonucunda yukarıda da zikrettiğimiz gibi Türgiş kaganı, yabgusu ve şadı öldürüldü. Daha sonra devletin temelini oluşturan On Ok halkına haber gönderilerek, yeniden devlete boyun eğmeleri sağlandı⁴¹. Köl Tigin ve Bilge Kagan yazıtlarında Türgiş seferinin kısaca anlatılmasının sebebi bu savaşta ordu komutanının İni İl Kagan olmasından ileri geldiğini sanıyoruz. Köl Tigin ve Bilge Kagan kitabelerinde kendilerine rakip olarak gördükleri İni İl Kagan'ın faaliyetlerine pek değinilmez⁴².

Bundan başka İrtiş Nehrinin adı Şine Usu Yazıtında da karşımıza çıkmaktadır. Yazıtın güney tarafı, 1. satırda geçen Kem'den sonra Kargu'yu, daha sonra İrtiş Nehri'ni, nihayet Arkar Başı coğrafi adlarını görüyoruz. Bu yine Oguz, Kırgız, Karluk, Çik, Basmıl gibi Türk boylarının Uygurlara karşı 752 tarihinde yaptıkları ittifak sebebiyledir⁴³.

³⁹Yarış Yazı, Tarbagatay ve Tanrı Dağları arasındaki Cungarya Ovası'dır. Bakınız, Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, s.58.

⁴⁰Yaptığımız araştırmalar neticesinde, Umay'ın ya milattan önceki devirlerde yaşamış kahraman bir Türk kadını veya bir melek olduğu kanaatine varmış bulunuyoruz. Belki de Türk destanlarındaki dişi kurtun kendisidir. Bakınız, S.Gömeç, "Umay Meselesi", **Türk Kültürü**, Sayı 318, Ankara 1989, s.630-634; S.Gömeç, "Drevnyaya Religiya Tyurok", **Şamanizm Kak Religiya: Genezis, Rekonstruksiya, Traditsii**. Tezisi Dokladov Mejdunarodnoy Nauçnoy Konferentsii, 15-22 avgusta 1992 g. Yakutsk 1992.

⁴¹Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Kuzey tarafı, 11. satır; II. Taş, Batı tarafı, 1-8. satırlar: Altun Yışığ yolsuzın aşdımız İrtiş Ögüzig keçigsizin keçdimiz tün katdımız Bolçuka tang öntürü tegdimiz tılıg kelürti sabı antag: "Yarış Yazıda on tümen sü terilti" tir ol sabıg işidip; "beyler kopın yanalım arıg ubutu yig" tidi ben ança tir men; "ben Bilge Tunyukuk. Altun Yışığ aşa keltimiz İrtiş Ögüzig keçe keltimiz kelmiş alp" tidi tuymad. Tengri, Umay, ıduk yir-sub basa berti erinç "neke tezer biz öküş tiyin neke korkur biz az tiyin ne basınalım tegelim" tidim tegdimiz yuludımız ekinti kün kelti örtçe kızıp kelti süngüşdümüz bizinte eki uçı singlarça artuk erti Tengri yarlıkaduk üçün öküş tiyin biz korkmadımız süngüşdümüz Tarduş şadra udı yayındımız kaganın tutdumuz yabgusun şadın anta ölürti eligçe er tutdumuz ol ok tün bodunun sayu itdımız ol sabıg işidip On Ok beyleri bodunı kop kelti yükünti.

⁴²Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, s.59-60.

⁴³Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Güney tarafı, 1. satır: Karluk tapa...Kem Kargu...İrtiş Ögüzig Arkar Başı...anta er kamış...yanta sallap keçdim bir yegirmiş ay sekiz yegirmike...yolukdım Bolçu Ögüzde Üç Karlukig anta tokıdım anta yana tüşdim.

Kanuy: Bu ırmağa Terhin Yazıtında rastlıyoruz⁴⁴. Moyun Çor Kagan iktidarını sağlamlaştırıp, yabgu ve şadları atadıktan sonra⁴⁵ Ötüken'in batı ucunda Tez Baş'ında bir yaylak meydana getirdi, otağı orada kurdu, sınırını orada yaptırdı ve 750-753 yıllarını burada geçirdi. Bu Tez Baş'ın doğusunda, Kanuy ve Künüy nehirleri bulunuyordu⁴⁶. Burası bugünkü Tuva'nın güneyinde ve Hayargas Göl'e dökülen kollar olmalıdır.

Kara Bulak: 752 yılında Tokuz Oguzlar ile Kırgızların Uygurlara karşı bir ittifak meydana getirdiklerine yukarıda da değindik. Ürüng Beg ve Kara Bulak'da otururlarken Kırgızlara elçi göndermişlerdir⁴⁷. Bu cümlede geçen Ürüng Beg ve Kara Bulak, kitabenin ilk değerlendirilmesi sırasında *asil begleri* ve *avam bulukı* (?) şeklinde manalandırılmıştı⁴⁸. Fakat biz bu iki kelimenin de yer adı ve Abakan'ın kuzeyinde olduğunu tahmin ediyoruz⁴⁹.

Kara Köl: Kök Türk çağında, Tannu-Ola'nın kuzeyinde bulunan ve Kırgızların komşuları olan Azların 714'te bir isyanları söz konusudur. Fakat Kök Türkler tarafından tekrar itaata alındılar. Kara Köl'de yapılan bu savaş sırasında Köl Tigin kırk yaşına gelmiştir. Onların bozguna uğratılmalarında Köl Tigin'in şahsi gayretleri çok fazladır. Köl Tigin, Az il-teberi'ni bizzat kendisi yakalamıştı⁵⁰. Azlarla savaşın gerçekleştiği Kara Köl bugünkü Mogolistan'ın batı taraflarında, Tuva'nın güneyindedir. 715 yılı da Kök Türk ülkesinde isyanlar ve karışıklıkların fazlaştığı bir zamana rastlar. Kapgan Kagan ihtiyarlamış yaşına rağmen tutarsız hareketlerde bulunuyordu. Hatta 714 yılında, imparator Hsüan-tsung'a bir elçi göndererek bir Çinli prensesle daha evlenmek istemişti⁵¹. Bu sırada kendine bağlı boylara karşı olan tutumu da değişti.

⁴⁴ S.Gömeç, "Terhin Yazıtının Tarihi Açısından Değerlendirilmesi", **DTCF. Tarih Araştırmaları Dergisi**, 27/28, Ankara 1996, s.74.

⁴⁵ Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.28-29.

⁴⁶ Bakınız, **Taryat-Terhin Yazıtı**, Batı tarafı, 5. satır: yaylagım Ötüken kuzı kidin uçı Tez Başı öngdüni Kanuy Künüy...

Ayrıca bakınız, **Tez II Yazıtı**, Güney tarafı, 2. satır: Tezig Kasar kurıg kontı çıtkı örgin yaratdı yayladı.

⁴⁷ Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Doğu tarafı, 10. satır: Yime yurtın yağdıp gelmiş Ürüng Begig, Kara Bulakıg anı olurmış Kırkız tapa er idmiş.

⁴⁸ Çiğdem, **Uygur Türkleri...**, s.28-29.

Kargu:

birleşmiş, Yılan yılında (741) Türk topraklarında bir karışıklığa sebep olmuştur⁶⁵.

Kök Öng: 687 senesinde İl-teriş komutasındaki Kök Türk orduları, Oguzların hakimiyeti altında bulunan Ötüken'in merkezi Ordu Balık'a doğru harekete geçtiler. Bu sırada Çinliler ve Kıtınlar da Oguzlarla müttefikler. Çinliler ve Kıtınlar sürekli yaptıkları gibi müttefiklerini yalnız bıraktılar⁶⁶. Kök-Öng geçilerek ordu Ötüken Yış'a doğru sevk edilmiş, inek ve yük hayvanlarıyla yürüyen Oguzların üç bin askeri, iki bin kişilik Kök Türk ordusuyla karşılaşmış ve Kök Türk inancına göre Tanrı izin verdiği için yenilmişlerdir⁶⁷. Togla kenarında yapılan bu savaşta Oguz beyi Baz Kagan öldürüldü (687). Oguzların bu gözü pek başbuglarının Tengri adında bir oğlunun olduğunu da bilmekteyiz⁶⁸. Ancak onun Kök Türk savaşlarına katılıp-katılmadığı hakkında bir malumata sahip değiliz. Adına taş yazılan bu çocuğun belki de Kök Türklerle son vuruşmadan biraz önce öldüğünü söyleyebiliriz. Eğer Kök Türk savaşlarına katılmış olsaydı, Orkun Yazıtlarında onun da adının geçmesi gerekirdi. Halbuki bu belgelerde böyle bir şeye rastlamıyoruz.

Netice itibarıyla Kök Öng, umumiyetle araştırmacılar tarafından bugünkü Ongin Nehri'yle birleştirilmektedir⁶⁹.

Künüy: Bu ırmağın adıyla, biz Terhin Yazıtının batı tarafı, 5. satırında karşılaşırız. Moyun Çor Kagan sahip olduğu coğrafya hakkında bilgi verirken Kanuy ve Künüy'ü de anmaktadır⁷⁰. Bu nehirlerin yerini daha önce Kanuy bahsinde anlatmaya çalıştık.

Orkun: Türk tarihinin ve kültürünün en önemli nehridir. Kelime "or" ve "kun/kün" isimlerinin birleşmesinden teşekkül etmiş ve toplumun, milletin merkezi, karargâhı manasına geliyor, olmalıdır. Neredeyse bir baştan, bir başa Kutlu Ötüken'i dolaşır. Suyunun bir damlası için yüzyıllar boyunca Türkler can verip, kan dökmüşlerdir. Selenge Irmağı'nın ana kolu durumundaki bu su 1130 km uzunluğunda olup, şuan ki Mogolistan'ın verimli ve hayvancılığa en müsait topraklarını meydana getirir. Kök Türk

⁶⁵Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Kuzey tarafı, 6-7. satırlar: Sü yorıtdı özimin öngre binga başı ıdtı Keyrede öngdin yantaç...içgerip yana yorıdım Keyre Başınta Üçbirküde kan süsi birle katıldım.

⁶⁶Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, s.46.

⁶⁷Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Güney tarafı, 8-9. satırlar: Kök Öngüg yoguru Ötüken Yışgaru ıdtıtm ingek kölükin Toglada Oguz kelti süsi üç bing ermiş biz eki bing ertimiz süngüşdüimiz Tengri yarlıkadı yayndımız ögüzke tüşti yaynduk yolta yime ölti.

⁶⁸Baz Kagan'ın oğlunun adını biz Hangita-Hat Yazıtında görüyoruz. Bakınız, S.Gömeç, "Türk Tarihinin Kahramanları: 13- Baz Kagan", **Orkun**, Sayı 64, İstanbul 2003.

⁶⁹Gömeç, "Kök Türkçe Yazıtlarda Geçen...", s.33.

⁷⁰Bakınız, **Taryat-Terhin Yazıtı**, Batı tarafı, 5. satır: yaylagım Ötüken kuzı kidin uçı Tez Başı öngdüini Kanuy Künüy...

Kitabeleri olarak bilinen, Türk tarihinin kıymeti hiçbir şey ile ölçülemeyecek eserleri de bu Orkun Havzası'ndadır. Abidelerin bulunduğu yer, geçmişte olduğu gibi bu gün de stratejik bir öneme sahiptir. Burası Orkun Vadisi'nin doğudan giriş kapısıdır ve en büyük düşman, yani Çin'den gelecek tehlikelere karşı da ilk engelin olduğu mevkidir⁷¹.

Orkun'un adını biz Şine Usu ve Terhin Yazıtlarında görmekteyiz. Uygur kuvvetleri 752 senesinde Basmıl ve Karluklarla bir savaş yapmıştır. Bu mücadelede, Moyun Çor Kagan'ın iki rakip Türk kabilesini yendikten sonra Orkun ve Balıklı nehirlerinin kavşağında otağını kurdurması⁷² vesilesiyle karşımıza çıkar. Ülke içindeki huzur sağlandıktan sonra kagan, Sekiz-Selenge, Orkun, Togla, Sebintürdü, Kargu ve Burgu'nun kıyılarında konar-göçer olarak hayatını sürdürdüğünü⁷³ bildirmektedir.

Sebintürdü: Adına Terhin Yazıtında rastlıyoruz⁷⁴. Burası Selenge'nin kollarından biri olmalıdır. İsmi geçen yerlere dikkat edilirse, hepsi Baykal'ın güneyinde ve Selenge Nehri etrafındadır⁷⁵.

Sekiz Selenge: Burası da yine Moyun Çor'un vaktiğini geçirdiği ve ziraata müsait mekanlar vasıtasıyla Orkun, Togla, Sebintürdü, Kargu ve Burgu'nun adıyla birlikte anılmaktadır⁷⁶.

Selenge: Yenisey'in hemen güney-doğusunda kutlu Ötüken topraklarında, Selenge ve onun en büyük kolu olan Orkun'a vardır. Orkun ve

tarafklarını muhtemelen Selenge Nehri'nin kıyısına sıkıştırarak yendi⁷⁹. Bu sırada kardeşi Tay Bilge Tutuk'un da öldürölmüş olduğunu sanıyoruz⁸⁰.

Bunun dışında Moyun Çor döneminin sonuna doğru Selenge kıyısında Bay Balık adında bir şehir yaptırılmıştır ki⁸¹ bu yüzden de Selenge Irmağının adını görüyoruz. Sogdlu ve Çinli ustalara kurdurulan bu şehrin kalıntıları halâ durmaktadır⁸².

Bilge Kagan Yazıtında ise Selenge ismi Uygur olayları sebebiyle karşımıza çıkar. Kök Tigin ve Bilge tahtı ele geçirdikleri sırada Kök Türk ülkesindeki karışıklık henüz sona ermemiştir. Bilge Kagan'ın ilk savaşı, Uygur il-teberine karşı 716 yılının sonlarına doğru, Selenge Nehri boyunda, Kargan Kısıl'da meydana geldi. Uygurların yurtları dağıtıldı, Uygur il-teberi yüz kadar adamıyla doğuya doğru kaçtı⁸³. Uygurlar burada büyük bir zaiyat verdiler ve bundan epey bir süre etkilenerek Kök Türk Börölü (Aşına) ailesine karşı ters bir harekette bulunamadılar⁸⁴.

Şıp Başı: Burası da Moyun Çor'un, kardeşi Tay Bilge Tutuk'la olan savaşlarından dolayı, Şine Usu Yazıtında geçer⁸⁵. Şıp Başı da herhalde Selenge'nin doğu taraflarında olmalıdır⁸⁶.

Taygun Köl: Daha önce 752 yılında, Uygurlara karşı Tokuz Oguz, Kırgız, Karluk ve Çiklerin bir ittifak meydana getirdiklerini bildirmiştik. İş□

Burada anılan Taygun Köl'ün biz, Altun Yış'ın batı taraflarında, yani Karluk, Basmlı sahasındaki göllerden biri olduğunu sanıyoruz⁸⁸.

Tez Başı: Moyun Çor Kagan hakimiyetini sağlamlaştırdıktan sonra adına dikilen kitabelerinde Tez Nehri'nin batısında bir hükümdar otağı kurduğunu, 750-753 yıllarını burada geçirdiğini haber veriyor⁸⁹. Terhin Kitabesinde ayrıntılı olarak anlatılan bu hadiseye Tez II Yazıtında da değinilmektedir⁹⁰. Adı geçen vesikalardan yola çıkacak olursak, Tez Nehri civarları kaganın yazlık merkezi durumundaydı. Devletin esas başkenti Orkun Irmağı kıyısındaki Ordu Balık (Karabalgasun) şehriydi.

Tez Nehri günümüz itibarıyla Mogolistan sınırları içerisinde bulunan ve Ubsu Köl'e dökülen bir ırmaktır. Belgelerden de anlaşılacağı üzere Tez Nehri boyları geçmişte ve günümüzde Türklerin hayatlarını sürdürdüğü önemli akarsulardan birisidir. Burası ayrıca Uygur halkı için de önem arz ediyordu ki, kaganlığın temellerinin atıldığı yıllarda ilk Uygur hükümdarları bu suyun etrafında yaşadılar. Ayrıca orada Türk tarihinin ve kültürünün en mühim kaynaklarından olan kitabelerini de yazdırdılar.

Togla: Mogolların Tuul, bizim Togla dediğimiz bu akarsu Orkun'un doğu kollarından birisidir. Bilge Kagan, Tunyukuk ve Terhin yazıtlarında kayıtlıdır. İlk önce İl-teriş, Tunyukuk ve Kapgan'ın Kök Türkleri yeniden derleyip-toparlamaları sırasındaki olaylar anlatılırken Togla kıyısındaki savaştan söz edildiğini görmekteyiz. 687'de Togla Nehri kıyısında meydana gelen harpte Oguzların mağlubiyeti hususunda; "Kök Öng geçilerek ordu Ötüken Yış'a doğru gönderildi, inek ve yük hayvanlarıyla yürüyen Oguzların üç bin askeri, iki bin kişilik Kök Türk ordusuyla karşılaştı ve Kök Türk inancına göre Tanrı izin verdiği için mahvoldular"⁹¹ deniyor.

Bu ırmak, 715 senesindeki Oguz savaşları vesilesiyle de karşımıza çıkmaktadır⁹². 716 yılına kadar süren bu savaşların sonunda Oguzların büyük bir bozguna uğrayarak bir kısmının Çin'e gittikleri anlaşılmaktadır. Herhalde bu yenilgi onlara çok ağır gelmiştir. Bu sırada Çin imparatorluğunun sürekli

---

ay altı otuzka süngüşdim anta sançdım..."

⁸⁸ Gömeç, **a.g.m.**, s.432.

⁸⁹ Bakınız, **Taryat Terhin Yazıtı**, Batı tarafı, 1-2. satırlar: Tengride Bolmış İl Etmış Bilge Kagan İl Bilge Katun atıg atanıp Ötüken kidin uçınta Tez Başınta örgin anta etitdim çit anta yaratıtdım bars yılka yılan yılka eki yıl yayladım ulu yılka Ötüken ortusınta Süngüz Başkan ıduk baş kidininte yayladım örgin bunta yaratıtdım çit bunta tokıtdım.

⁹⁰ Bakınız, **Tez II Yazıtı**, Güney tarafı, 2. satır: Tezig Kasar kurıg kontı çit tikdi örgin yaratdı yayladı.

⁹¹ Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Güney tarafı, 8-9. satırlar: Kök Öngüg yoguru Ötüken Yışgaru udızım ingek kölükin Toglada Oguz kelti süsi üç bing ermiş biz eki bing ertimiz süngüşdüimiz Tengri yarlıkadı yayındımız ögüzke tüşti yaynduk yolta yime ölti.

⁹² Bakınız, **Bilge Kagan Yazıtı**, Doğu tarafı, 29-30. satırlar: Tokuz Oguz mening bodunım erti tengri yir bulgakın üçün yağı boltı bir yılka tört yolu süngüşdüimiz ang ilki Togu Balıkda süngüşdüimiz Togla Ögüzig yüzeti keçip süs..."

Türk topluluklarına kucak açmasının elbette çeşitli sebepleri vardı. Herşeyden önce birbirleriyle kavga eden, birlik ve beraberlikten yoksun Türklerin kullanılması çok kolaydı⁹³.

Terhin Kitabesinde ise yukarıda birkaç defa değindiğimiz gibi, Moyun Çor'un ekip-biçtiği mahaller arasında Togla boyları da gösterilmektedir⁹⁴.

Tokuş: 751 yılında Moyun Çor Kagan'ın muhtemelen Ubsu Köl civarlarında⁹⁵, Yabaş ve Tokuş adlı suların kavşağında yazı geçirdiğini Şine Usu Yazıtından öğrenmekteyiz⁹⁶.

Türgi-Yargun Köl: Herhalde, 705 veya 706 yılında Kök Türk ordularının bir Bayırku seferi vardır. Bu sıralarda Bayırkuların⁹⁷ Ulug İrkinleri düşman olmuş, Türgi-Yargun Kölde yapılan savaşta Bayırku kuvvetleri bozguna uğratılmıştı⁹⁸. Bilge Kagan Yazıtında ve Çin kaynaklarında anlatılmayan bu savaş sonunda Ulug İrkin kendi canını zor kurtarabilmişti⁹⁹. Söz konusu gölün biz, Togla yakınlarında olduğunu sanmaktayız.

Uçuz Köl: Bu gölün adını biz ilk defa Tez II Yazıtında görmekteyiz ki, bu anıt Moyun Çor'un oğlu Böğü Kagan adına dikilmiştir¹⁰⁰. Bu kitabede anlatılanlardan yola çıkarak, 687 tarihindeki Kök Türk-Tokuz Oguz mücadelelerine atıf yapıldığı anlaşılmaktadır. 687'de Baz Kagan'ın öldürülmesi sırasında meydana gelen bu olaylar hakkında Tez II ve Terhin

gelenleri dökülmüş. Kadır Kasar, Bedi Bersil, Yatız Oguz...”¹⁰². Biz burada adı geçen şahıslar hakkında Uygur Tarihi ve Kültürü adlı kitabımızda gerekli izahlarda bulunduk¹⁰³. Dolayısıyla Uçuz Köl’ün de Togla Nehri civarlarında olması lazımdır.

Yabaş: Söz konusu nehri Kem ve Tokuş hakkında açıklamalarda bulunurken zikretmiştik. 750-751 yılı olayları vesilesiyle anılan¹⁰⁴ bu akarsu da Tokuş ile aynı yere dökülüyor olmalıdır.

Yar Ögüz: Şine Usu ve Terhin yazıtlarının, kuzey tarafı ile doğu yüzünün 8. satırlarında geçen ırmaklardan birisi de budur. Moyun Çor, son Kök Türk kaganlarından Ozmış’ın hareketine engel olmadan önce Üç Tuğlıg Türk Bodunun¹⁰⁵ başında Kara Kum’u aşıp gelen Kutlug Yabgu ile karşılaşmış ve yapılan savaşlar sonunda onu ortadan kaldırmıştır¹⁰⁶. 742’deki Karluk, Uygur ve Basmılların Kök Türklere karşı bu galibiyetlerinden sonra onlar, Basmılların liderini kagan seçip aralarında bir idarî taksimata gittiler. Uygurların önderi doğu bölgesine, Karluk il-teberi de On Ok yurdunu yönetmeye başladı. Bu sırada, “Kök Türk Kaganlığında Ozmış Tigin han olmuştu. Moyun Çor, Koyun yılında (743) onun da üzerine yürüdü. Talihsiz Ozmış Tigin ele geçirildi, Kök Türk halkına büyük bir darbe indirildi. 743 yılında Kök Türk kaganı Ozmış öldürüldü ve kellesi Çin başkentine gönderildi¹⁰⁷.

İki kitabede, aynı olayların anlatılması sırasında rastladığımız bu Yar Ögüz’ün, Huang-ho’nun kuzeyinde olduğu söylenmektedir¹⁰⁸.

Yaşıl Ögüz: Çin’in kuzeyindeki Sarı Su olarak da anılan ırmaktır. Esasında ta Hunlar çağından beridir, Türklerle Çinliler arasındaki tabî sınırlardan birisidir. Kök Türk Yazıtlarından olan Tunyukuk Kitabesinde rastladığımız, Taluy Ögüz’den de bu nehrin kastedildiği anlaşılıyor¹⁰⁹. Köl Tigin ve Bilge Kagan Yazıtlarında Çin’e yapılan seferler vesilesiyle

¹⁰² Bakınız, **Taryat Terhin Yazıtı**, Doğu tarafı, 2. satır:...bodunu akıza barmış Uçuz Kölke atlıgın töke barmış Kadır Kasar Bedi Bersil Yatız Oguz...

¹⁰³ Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.19-20.

¹⁰⁴ Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Doğu tarafı, 9-10. satırlar: Ulu yıka Ötüken Yış başınta Süngüz Başınta ıduk baş kidinte Yabaş Tokuş beltirinte anta yayladım örgin anta yaratıtdım çit anta tokıtdım bing yıllık tümen künlik bitigimin belgümin yassı taşka yaratıtdım.

¹⁰⁵ Üç Tuğlıg Türk Bodun için bakınız, Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.22-23.

¹⁰⁶ Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Kuzey tarafı, 8. satır; **Terhin Yazıtı**, Doğu tarafı, 8. satır; Kara Kum aşmış Kögürde Kömür Tagda Yar Ögüzde Üç Tuğlıg Türk Bodunka yitiñ ay tört yigirmike...anta tokıttırdım.

¹⁰⁷ Gömeç, **Uygur Türkleri...**, s.23.

¹⁰⁸ L.Bazin, “Notes de Toponymie Turque Ancienne”, **Acta Orientalia**, 36/1-3, Budapest 1982, s. 60.

¹⁰⁹ Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, I. Taş, Doğu tarafı, 1-2. satırlar: Türk bodun kılınğalı Türk Kagan olurgalı Şantung Balıkka Taluy Ögüzke tegmiş yok ermiş kaganıma ötünip sü ilttim Şantung Balıkka Taluy Ögüzke tegürttdim üç otuz balık sıdı.

anılmaktadır ki¹¹⁰ bu hususta şunlar kayıtlıdır: Amcam kagan ile doğuda Yaşıl Ögüz'e, Şantung Yazı'sına (ovasına), batıda Temir Kapı'ya, Kögmen'i aşarak Kırgız ülkesine kadar ordu sevkettik. Toplam 25 defa akın yaptık. Onüç kere savaştık¹¹¹.

Yılan Kol: Selenge'nin batısındaki parçalarından birisi olduğunu düşünmekteyiz. Çünkü Şine Usu Yazıtından böyle bir anlam çıkmaktadır¹¹². Bu nehirin yazıtta ne sebeple geçtiğini yukarıda, ilgili yerlerde açıkladık.

Yinçü Ögüz: Türk coğrafyasının en önemli ırmaklarından birisi de budur. Günümüzde Sir Derya olarak bilinen bu akarsuya atalarımız Yinçü Ögüz demişlerdir ki "İnci Nehri" anlamına geliyor. Amu Derya ve Sir Derya ırmakları çevresi ile ikisinin arası bilindiği üzere tarihte Maverainnehir olarak anılır. Ayrıca Türklerin yerleştiği en eski toprak parçalarından bir bölümünü teşkil eder. Hem geçmişte hem günümüzde bu topraklar Oguz yurdu olarak da tanınır. Bu iki su da Aral Gölüne dökülmektedir. Özellikle Sovyet döneminde uygulanan tarım politikaları yüzünden Amu Derya ve Sir Derya'nın Aral'a giden havzası üzerinde oynamalar yapıldığından, her iki nehrin suyunda da azalmalar görülmüştür¹¹³.

Orkun Yazıtlarından öğrendiğimize göre; 710 yılının sonlarına doğru Sogdları düzene sokmak için yapılan bir Temir Kapı seferi vardır. Köl Tigin Yazıtında bölgeye asker sevki hususunda; Sogd halkını yeniden düzenlemek için Yinçü Ögüz geçilerek, Temir Kapı'ya kadar bir ordu yollandı¹¹⁴ denmektedir. Tunyukuk Yazıtında ise bu olay şöyle anlatılıyor: Yinçü Ögüz geçilip, Tinsi oğlunun yattığı kutlu Ek Tag'a ve oradan Temir Kapı'ya ulaşıldı¹¹⁵. Yine Bilge Kagan yaptığı seferlerden bahsederken; "batıda Yinçü Ögüz üzerinden Temir Kapı'ya kadar ordu çıkardığımı"¹¹⁶ söylüyor. Biz meşhur Köl İç Çor'un yazıtında da benzer ifadeleri görmekteyiz¹¹⁷.

¹¹⁰ Gömeç, **Kök Türk Tarihi**, s.50-52.

¹¹¹ Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Doğu tarafı, 17-18. satırlar; **Bilge Kagan Yazıtı**, Doğu tarafı, 15. satır: Eçim kagan birle ilgerü Yaşıl Ögüz, Şantung Yazıka tegi süledimiz kurıgaru Temir Kapıgka tegi süledimiz Kögmen aşa Kırgız yiringe tegi süledimiz kamağı biş otuz süledimiz üç yigirmi süngüşdümüz.

¹¹² Bakınız, **Şine Usu Yazıtı**, Doğu tarafı, 3. satır: Selenge kidin Yılan Kol birdin singar Şıp Başınga tegi çerig itdim.

¹¹³ Gömeç, **Türk Kültürünün...**, s.15

¹¹⁴ Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Doğu tarafı, 39. satır: Sogdak bodun iteyin tiyin Yinçü Ögüzig keçe Temir Kapıgka tegi süledimiz.

¹¹⁵ Bakınız, **Tunyukuk Yazıtı**, II. Taş, Batı tarafı, 9. satır: Yinçü Ögüzig keçe Tinsi oğlu yatıgma bengülig Ek Tagıg ertürtim.

¹¹⁶ Bakınız, **Köl Tigin Yazıtı**, Güney tarafı, 4. satır; **Bilge Kagan Yazıtı**, Kuzey tarafı, 3. satır: Kurıgaru Yinçü Ögüzig keçe Temir Kapıgka tegi süledim.

¹¹⁷ Bakınız, **Köl İç Çor Yazıtı**, Doğu tarafı, 4. satır: Yinçü Ögüzig keçe Temir Kapıgka Tezikke tegi süngüşdükde.

Yula Köl: Biz bu su birikintisinin adına Şine Usu Yazıtında, 752 yılı olayları sırasında rastlamaktayız. Bildiğimiz gibi Moyun Çor Kagan'ın Türgiş ve Karluklarla da savaşları söz konusudur. Bunun için O, Cungarya bölgesindeki Yogarı Yarış Ovasına gitmeden önce herhalde ağırlıklarını

- Gömeç, S., “Terhin Yazıtının Tarihi Açısından Değerlendirilmesi”, **DTCF. Tarih Araştırmaları Dergisi**, 27/28, Ankara 1996.
- Gömeç, S., “Bögü Kagan’ın Yazıtı: Tez II”, **Türk Dünyası Tarih Dergisi**, Sayı 124, İstanbul 1997.
- Gömeç, S., **Kök Türk Tarihi**, 2. baskı, Ankara 1999.
- Gömeç, S., **Uygur Türkleri Tarihi ve Kültürü**, 2. baskı, Ankara 2000.
- Gömeç, S., “Kök Türkçe Yazıtlarda Geçen Yer Adları”, **Türk Kültürü**, 34/453, Ankara 2001.
- Gömeç, S., “Orkun”, **Orkun**, Sayı 46, İstanbul 2001.
- Gömeç, S., “Şine-Usu Yazıtı’nda Geçen Yer Adları Üzerine”, **Belleten**, LXIV/240, Ankara 2001.
- Gömeç, S., “Türk Tarihinin Kahramanları: 13- Baz Kagan”, **Orkun**, Sayı 64, İstanbul 2003.
- Gömeç, S., **Türk Kültürünün Ana Hatları**, Ankara 2006.
- Klyashorniy, S.G., “Terhinskaya Nadpis”, **Sovetskaya Tyurkologiya**, No 3, Bakû 1980.
- Orkun, H.N., **Eski Türk Yazıtları**, C. I, İstanbul 1938 .
- Potapov, L.P., “O Narode Bökliyskoy Stepi”, **Tyurkologičeskiye Issledovaniya**, Moskova-Leningrad 1963.
- Ramstedt, G.J., “Zwei Uigurische Runeninschriften in der Nord-Mongolei”, **Journal de la Sociètè Finno-Ougrienne**, 30, Helsinki 1913/18.